IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 6)
z dnia 8 stycznia 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 6)

8 stycznia 2020 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

– wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze;

– uzupełnioną odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 168 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian mających na celu dostosowanie brzmienia niektórych przepisów do zmian wprowadzonych innymi ustawami w toku prac nad rządowymi projektami ustaw (uchwalony w VIII kadencji);

– odpowiedź ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 185 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej (uchwalony w VIII kadencji);

– odpowiedź ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 187 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (uchwalony w VIII kadencji);

– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 545 ze zm.) w zakresie art. 55 i 57 (BKSP-145-564/19);

– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2019 r. poz. 1171) w zakresie art. 37 (BKSP-145-568/19);

– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) w zakresie uprawnień emerytalnych osób pracujących w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (BKSP-145-570/19).

W posiedzeniu udział wzięli: **Małgorzata Kutyła** dyrektor Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Artur Grajewski** zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Waldemar Łagoda** zastępca dyrektora Departamentu Elektroenergetyki i Ciepłownictwa Ministerstwa Aktywów Państwowych wraz ze współpracownikami, **Zbigniew Wasiak** naczelnik wydziału

w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej, **Tomasz Czech**, **Piotr Podczaski** – legislatorzy w Biurze Legislacyjnym, **Krzysztof Pater** – stały doradca Komisji, **Tomasz Kuszłejko** – asystent przewodniczącego Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witam szanownych państwa. Otwieram 6. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Przepraszam za opóźnienie, z jakim rozpoczynamy posiedzenie, ale było w Sejmie niespodziewane wystąpienie premiera i dlatego nie mogliśmy przybyć o zaplanowanej wcześniej godzinie 10:30.

Stwierdzam, że w tej chwili jest już kworum wymagane do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania przez Komisję decyzji.

Witam państwa serdecznie w nowym roku i życzę, żeby był to dobry rok, a zwłaszcza, żebyśmy mogli mieć poczucie satysfakcji z pracy wykonywanej w naszej Komisji. Żeby ta praca dobrze służyła naszemu krajowi, aby ludzie, którzy podejmują inicjatywę wystąpienia z petycją, mieli poczucie, że ich wystąpienia zostały rzetelnie i starannie, z pożytkiem dla wszystkich, rozpatrzone przez naszą Komisję.

Witam wszystkich państwa. W szczególny sposób chciałbym powitać pana Jarosława Dudę posła do Parlamentu Europejskiego i członka Komisji ds. Petycji w PE. Kiedy rozpoczynaliśmy pracę w naszej Komisji, to wiele razy odwoływaliśmy się do doświadczeń rozpatrywania petycji w Parlamencie Europejskim, po to żeby wypracować najefektywniejszy model naszej pracy. Myślę, że współpraca z polskimi europosłami, zasiadającymi w Komisji ds. Petycji w PE, będzie dobrze służyła tej sprawie.

W projekcie porządku tego posiedzenia Komisji mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym mamy rozpatrzyć wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. W punkcie drugim planujemy rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze. Punkt trzeci dotyczy rozpatrzenia uzupełnionej odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 168 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian mających na celu dostosowanie brzmienia niektórych przepisów do zmian wprowadzonych innymi ustawami w toku prac nad rządowymi projektami ustaw. Punkt czwarty obejmuje rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 185 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej. Punkt piąty dotyczy rozpatrzenia odpowiedzi ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 187 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu. W punkcie szóstym planujemy rozpatrzyć petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej w zakresie art. 55 i 57. W punkcie siódmym rozpatrzymy petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w zakresie art. 37. W ostatnim, ósmym punkcie mamy rozpatrzyć petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie uprawnień emerytalnych osób pracujących w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Czy do takiego projektu porządku posiedzenia Komisji są uwagi? Uwag nie słyszę, a więc uznaję, że porządek został przyjęty. Przystępujemy do jego realizacji.

Punkt pierwszy dotyczy inicjatywy ustawodawczej naszej Komisji w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Proszę naszego stałego doradcę, pana Krzysztofa Patera, o przedstawienie projektu ustawy.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

To jest kontynuacja prac Komisji do Spraw Petycji z poprzedniej kadencji. Wówczas Komisja zdecydowała o podjęciu inicjatywy ustawodawczej. Projekt ustawy ma charakter absolutnie techniczny, dlatego że aktualna ustawa zawiera w kilku miejscach odesłania do nieistniejących ustaw, a konkretnie do ustawy z 1991 r. o ochronie przyrody oraz ustawy z 2001 r. o rybołówstwie morskim i ustawy 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym. Wszystkie te trzy ustawy zostały zastąpione w minionych latach innymi ustawami o identycznej tematyce. W związku z tym projekt zawiera propozycje zrealizowania odesłań do aktualnie obowiązujących ustaw.

Jest jeszcze jedna uwaga. Ten projekt, jak i następny projekt ustawy, jest konsekwencją tej samej petycji. Komisja zdecydowała, że z przyczyn operacyjnych, żeby łatwiej było w Sejmie procedować propozycje zmian w ustawach zawierających zupełnie inne materie, należy przedłożyć dwa projekty. Wtedy trafią one do właściwych komisji i mogą być, przy okazji rozpatrywania jakichś innych projektów dotyczących tych ustaw, połączone z nimi i zrealizowane.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jak rozumiem jest to także pana opinia dotycząca drugiego projektu?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Tak. Drugi projekt dotyczy zmian w ustawie – Prawo o prokuraturze. Ta ustawa też zawiera odesłanie do nieistniejącej już ustawy z 2005 r. o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Teraz obowiązuje ustawa z 2016 r. o tej samej tematyce.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycje referował pan poseł Robert Warwas, którego proszę o odniesienie się do obu projektów.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo. W pełni podzielam przedstawioną przez pana doradcę opinię o przygotowanych projektach ustaw. Proponuję dalsze prace nad tymi projektami jako inicjatywami ustawodawczymi.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Kto z państwa chciałby się wypowiedzieć w sprawie tych dwóch projektów? Nie słyszę zgłoszeń do dyskusji. Kto z państwa jest za przyjęciem przez Komisję projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska? Czy wobec tego projektu są zastrzeżenia i wątpliwości? Nie słyszę.

Uznaję, że Komisja przyjęła projekt i podjęła decyzję o wystąpieniu z inicjatywą ustawodawczą w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia – Prawo ochrony środowiska. Proponuję, żeby przedstawicielem Komisji, jako wnioskodawców, w tej sprawie był poseł Robert Warwas. Czy do tej propozycji są uwagi? Nie słyszę uwag. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Drugi projekt dotyczy zmiany w ustawie – Prawo o prokuraturze. Czy do tego projektu są uwagi lub zastrzeżenia ? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z inicjatywą ustawodawczą w sprawie nowelizacji ustawy – Prawo o prokuraturze. Proponuję, żeby przedstawicielem Komisji jako wnioskodawców w tej sprawie był także poseł Robert Warwas. Czy do tej propozycji są uwagi? Nie słyszę uwag. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję i pan poseł będzie reprezentował ją w dalszych pracach nad tymi dwoma projektami.

Przechodzimy do punktu trzeciego porządku posiedzenia Komisji, obejmującego rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 168 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian mających na celu dostosowanie brzmienia niektórych przepisów do zmian wprowadzonych innymi ustawami w toku prac nad rządowymi projektami ustaw. Ten dezyderat uchwaliliśmy w poprzedniej kadencji.

Kto w imieniu ministra sprawiedliwości przedstawi uzupełnioną odpowiedź? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Artur Grajewski:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo. Z uwagi na obowiązki służbowe członków kierownictwa MS zostałem upoważniony do zaprezentowania stanowiska ministra sprawiedliwości w zakresie pkt 4 i 5 dezyderatu nr 168.

Co do zasady wnioskowane w tych punktach dezyderatu postulaty zasługują na uwzględnienie, ponieważ faktycznie ustawy, które zostały uchwalone jeszcze w II RP, w 1936 r., zawierają określenia, które można nazwać prawniczymi archaizmami. Tym niemniej w ocenie ministra sprawiedliwości inicjowanie całej ścieżki ustawodawczej jedynie po to, żeby wprowadzić postulowane zmiany o charakterze czysto technicznym wydaje się niewspółmierne z punktu widzenia ekonomiki procesu legislacyjnego. Dlatego postulowane zmiany Ministerstwo Sprawiedliwości zobowiązuje się zawrzeć w projekcie ustawy, która będzie szerzej regulowała te kwestie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat? Czy pan Krzysztof Pater zechciałby przedstawić swoje stanowisko?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Wydaje się, że w związku z deklaracją Ministerstwa Sprawiedliwości dokonania korekty ustaw przy okazji jakiejś bardziej merytorycznej ich nowelizacji zasadne byłoby zakończenie przez Komisję prac i uznanie, że w tym momencie nie ma potrzeby podejmowania samodzielnej inicjatywy ustawodawczej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycję referował pan poseł Robert Warwas i dlatego proszę go o zajęcie stanowiska.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo. Podzielam pogląd, że z uwagi na deklarację ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości, iż przy najbliższych nowelizacjach te propozycje *stricte* porządkujące będą uwzględnione, można rekomendować przyjęcie odpowiedzi na dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jest rekomendacja, żeby przyjąć uzupełnioną odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 168 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian mających na celu dostosowanie brzmienia niektórych przepisów do zmian wprowadzonych innymi ustawami w toku prac nad rządowymi projektami ustaw. Czy do tej rekomendacji są uwagi i zastrzeżenia? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła uzupełnioną odpowiedź.

Przechodzimy do punktu czwartego porządku dziennego i rozpatrzenia odpowiedzi ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 185 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej. Ten dezyderat także uchwaliliśmy w poprzedniej kadencji Sejmu.

Kto w imieniu ministra finansów, inwestycji i rozwoju przedstawi odpowiedź na ten dezyderat?

Dyrektor Departamentu Gospodarki Nieruchomościami Ministerstwa Rozwoju Małgorzata Kutyła:

Zostałem upoważniona przez ministra rozwoju do udzielenia odpowiedzi. Chciałam na wstępie przekazać informację, że sprawy z zakresu działu 18 administracji rządowej, tj. działu – budownictwo, należą obecnie do ministra rozwoju. Natomiast odpowiedź, którą szanowny pan przewodniczący otrzymał, była jeszcze sygnowana przez ministra finansów, inwestycji i rozwoju.

Chciałam też powiedzieć, że w resorcie ponownie przeanalizowaliśmy kwestię będącą przedmiotem petycji. Minister rozwoju podtrzymuje szczegółowe stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 17 października 2019 r. To stanowisko opracował poprzedni

resort we współpracy z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z tego powodu, że sprawa będąca przedmiotem petycji ściśle dotyczy kompetencji UOKiK.

Pokrótce przedstawię argumentację. Przedmiotem petycji było zwolnienie spółdzielni mieszkaniowych z kręgu podmiotów, które są poddane przepisom o pomocy publicznej na gruncie ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów. Zagadnienie to wymagało dokonania bardzo szczegółowej analizy w zakresie charakteru działalności spółdzielni mieszkaniowych w kontekście pomocy publicznej, w świetle zarówno prawa unijnego, jak i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Analiza tego orzecznictwa, poparta szczegółowymi przykładami orzeczeń unijnych opisanymi w udzielonej przez resort odpowiedzi, prowadzi do wniosku, że skoro zasadniczą działalnością spółdzielni mieszkaniowych jest budowa, wynajem i sprzedaż mieszkań oraz w wielu przypadkach zarządzanie nieruchomościami, to taką działalność należy zdecydowanie uznać za działalność gospodarczą. Wynika to także z tego, że w ocenie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów spółdzielnie mieszkaniowe mogą konkurować z innymi przedsiębiorcami prowadzącymi działalność na rynku budownictwa mieszkaniowego i zarządzania nieruchomościami.

Z tego względu trudno dyskutować z tezą, że Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie pozostawia polskiemu ustawodawcy wyboru odnośnie do statusu danego podmiotu jako przedsiębiorcy, ponieważ podstawowe znaczenie ma rodzaj prowadzonej działalności. Dlatego ustawodawca krajowy nie ma upoważnienia, żeby jakąś określoną kategorię podmiotów po prostu wyłączyć spod działania przepisów o pomocy publicznej.

Nie będę przytaczała szczegółowo różnych, opisanych w naszym piśmie przypadków, które dotyczą budownictwa społecznego realizowanego w niektórych krajach Unii Europejskiej. Na przykład w Irlandii była notyfikowana przez ten kraj sprawa, która dotyczyła budownictwa społecznego prowadzonego przez lokalne samorządy. W przypadku Holandii w 2017 r. była oceniana sprawa dotycząca budownictwa socjalnego realizowanego przez spółkę budownictwa socjalnego. Analiza tych spraw prowadzi rzeczywiście do wniosku, że wsparcie udzielane tym podmiotom stanowiło pomoc publiczną w formie rekompensaty i podlegało przepisom o pomocy publicznej. Przekładając analizowane przypadki na grunt spółdzielni mieszkaniowych działających w Polsce należy dojść do wniosku, że spółdzielnie prowadzą działalność gospodarczą o podobnym charakterze. Również działają one na rynku usług mieszkaniowych, w warunkach konkurencji. Dofinansowanie spółdzielni mieszkaniowych ze środków publicznych może je rzeczywiście uprzywilejowywać i wzmacniać ich pozycję w stosunku do innych przedsiębiorców prowadzących podobną działalność.

Przenosząc szczegółowo kwestie przepisów będących przedmiotem petycji na grunt ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów, należy zauważyć, że tą pomocą i korzyścią dla spółdzielni jest *de facto* bonifikata udzielana od opłat przekształceniowych. Należy podkreślić, że mamy ugruntowane stanowisko, iż na gruncie wspomnianej ustawy o przekształceniu spółdzielnie mieszkaniowe są również beneficjentami pomocy *de minimis*. Ale jedynie w zakresie lokali użytkowych, czyli tych lokali, których są właścicielami i wykorzystują je do prowadzenia działalności gospodarczej. Natomiast korzyści w formie bonifikat związane z lokalami mieszkalnymi zajmowanymi przez członków spółdzielni lub innych najemców, zarówno na podstawie umów najmu, jak i spółdzielczych praw, tzn. własnościowego albo lokatorskiego, także w zakresie garaży, nie stanowią dla spółdzielni pomocy *de minimis*.

Reasumując, analizując przytoczone argumenty, należy stwierdzić, że przyjmujemy, iż korzyści wynikające z ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów dla spółdzielni mieszkaniowych, w sytuacji gdy bonifikaty są udzielane w związku z lokalami mieszkalnymi, a więc wykorzystywanymi na cele mieszkaniowe, nie stanowią pomocy publicznej. Trzeba także stwierdzić, że przepisy wspomnianej ustawy przekształceniowej nie będą w przewadze generowały tej pomocy. Ustawa o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności

tych gruntów miała nadrzędny cel objęcia swoimi przepisami gruntów zabudowanych budynkami mieszkalnymi. Tylko, niejako przy okazji, objęła również lokale użytkowe znajdujące się w tych budynkach, które są budynkami z dominującą przewagą lokali mieszkalnych.

Podsumowując, można stwierdzić, że pomoc publiczna w zakresie tej ustawy rzeczywiście jest, ale tylko w niewielkim stopniu w odniesieniu do lokali użytkowych. Tak jak już powiedziałam na początku swojego wystąpienia, polski ustawodawca nie może zmienić tej interpretacji, co potwierdziło również Biuro Analiz Sejmowych w swojej opinii.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Petycję referowała pani poseł Kornelia Wróblewska, ale jej opinii nie mamy możliwości obecnie usłyszeć. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko w sprawie tej odpowiedzi.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Odpowiedź na dezyderat jest bardzo wyczerpująca i bardzo dokładna. Pokazuje brak uzasadnienia dla podejmowania w tym zakresie jakiejkolwiek inicjatywy przez Komisję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie słyszę. Jest rekomendacja, żeby przyjąć odpowiedź. Czy do tej rekomendacji są uwagi i zastrzeżenia? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła odpowiedź ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 185 skierowany w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Bardzo proszę o przedstawienie odpowiedzi ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 187 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu. To był także dezyderat uchwalony w poprzedniej kadencji. Bardzo proszę przedstawicielkę resortu o przedstawienie odpowiedzi.

Naczelnik wydziału w Departamencie Architektury, Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju Joanna Sakowska:

W opinii Ministerstwa Rozwoju zaproponowane w dezyderacie zmiany odesłań są jak najbardziej aktualne. Zgodnie z przedstawioną odpowiedzią zostaną wprowadzone do ustawy w toku najbliższych prac legislacyjnych, które będą jej dotyczyć.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Petycję referowała także pani poseł Kornelia Wróblewska. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko w sprawie tej odpowiedzi.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podobnie jak w przypadku pierwszego dezyderatu, ponieważ jest ze strony resortu jednoznaczna deklaracja dokonania korekt przy okazji jakiejś większej nowelizacji ustawy, brak jest podstaw do tego, żeby Komisja kontynuowała pracę nad petycją i samodzielnie podejmowała inicjatywę ustawodawczą.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie słyszę. Jest rekomendacja, żeby przyjąć odpowiedź ministra finansów, inwestycji i rozwoju na dezyderat nr 187 skierowany do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Jest problem, ponieważ poseł referent nam się gdzieś zapodział. Zarządzam kilka minut przerwy. Mam nadzieję, że pan poseł zaraz powróci i będziemy mogli kontynuować posiedzenie Komisji.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Możemy wznowić posiedzenie Komisji. Przystępujemy do realizacji punktu szóstego obejmującego rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej. Bardzo proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo. Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej w zakresie art. 55 i 57. Postulowana zmiana ma spowodować bezterminowe przedłużenie obowiązywania świadectw efektywności energetycznej, tzw. białych certyfikatów, wydanych na podstawie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, których ważność miała wygasnąć z dniem 30 czerwca 2019 r.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne. W petycji postuluje się wprowadzenie zmiany w art. 55 ust. 1, której celem byłoby przedłużenie obowiązywania świadectw efektywności energetycznej.

Dnia 29 czerwca 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 czerwca 2019 r. zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę o efektywności energetycznej oraz ustawę o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Nadała ona art. 55 ust. 1 ustawy o efektywności energetycznej brzmienie: „Do dnia 30 czerwca 2021 r. świadectwa efektywności energetycznej uchylone na podstawie ustawy uchylanej w art. 59 uwzględnia się w realizacji obowiązku określonego w art. 10 ust. 1”. Oznacza to przedłużenie obowiązywania ww. świadectw efektywności energetycznej do dnia 30 czerwca 2021 roku. Nowelizacja ta wypełnia zatem część postulatu zawartego w petycji, czyniąc go w tym zakresie nieaktualnym.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanowiska.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Myślę, że opinia Biura Analiz Sejmowych jest bardzo wyczerpująca i dokładna. Pan poseł przedstawił podstawowy argument, czyli informację o tym, że w tej chwili przedłużono obowiązywanie starych świadectw efektywności energetycznej o dwa lata, tj. do czerwca 2021 r. Nie widać więc żadnego powodu, dla którego to przedłużenie miałoby być bezterminowe, tak jak postulował autor petycji. Można więc uznać, że główna przesłanka, która legła u podstaw tej petycji, została spełniona przez Sejm w wyniku przedłużenia obowiązywanie o dwa lata starych świadectw efektywności energetycznej. Należałoby to zaakceptować i uznać, że nie ma podstaw do spełnienia w pełni żądania zawartego w petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś chciałby zabrać głos w tej sprawie? Zgłasza się przedstawiciel resortu aktywów państwowych. Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Elektroenergetyki i Ciepłownictwa Ministerstwa Aktywów Państwowych Waldemar Łagoda:

Ministerstwo Aktywów Państwowych w pełni zgadza się z opinią Biura Analiz Sejmowych. W uzupełnieniu chciałbym dodać, że w bieżącym roku będzie miała miejsce nowelizacja ustawy o efektywności energetycznej w związku z wejściem w życie w ubiegłym roku dyrektywy o efektywności energetycznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie słyszę. Jest rekomendacja, żeby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy do tej rekomendacji ktoś z państwa ma uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej w zakresie art. 55 i 57.

Przechodzimy do następnego punktu i proszę ponownie pana Marcina Duszka o przedstawienie petycji. Tym razem w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w zakresie art. 37.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo. Przedmiotem petycji z 4 lipca 2019 r. jest postulat podjęcia inicjatywy ustawodawczej przewidującej nowelizację przepisów ustawy z 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów. Ma ona polegać na dodaniu do art. 37 ustępu 6 o następującej treści: „Do wykonania określonych zadań nałożonych na ministra przez prawo powszechnie obowiązujące minister może, wydając odpowiednie zarządzenie, upoważnić wyłącznie określonego sekretarza stanu. Jeżeli elementem zadania jest wydanie w imieniu ministra dokumentu opatrzonego podpisem, dokument powinien być opatrzony podpisem wykonującego zadanie sekretarza stanu”.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Petycja spełnia wymogi formalne. W ocenie petenta w obecnym stanie prawnym rozporządzenie ministra powinno być opatrzone podpisem ministra i nie może być na nim podpisu nawet sekretarza stanu. Podpis jest bowiem częścią składową aktu prawnego i nie może być złożony przez inną osobę. Jest on integralną częścią tego aktu, a jeżeli został złożony przez osobę nieupoważnioną do wydania aktu, to należy uznać, że tego aktu nie ma.

Przedmiotem analizowanej petycji jest postulat zmiany art. 37 ustawy o Radzie Ministrów. Autor petycji postuluje dodanie do tego przepisu ustępu 6, który przewidywał będzie, że do wykonania określonych zadań nałożonych na ministra przez prawo powszechnie obowiązujące minister może, wydając odpowiednie zarządzenie, upoważnić wyłącznie określonego sekretarza stanu. Jeżeli elementem zadania jest wydanie w imieniu ministra dokumentu opatrzonego podpisem, dokument powinien być opatrzony podpisem wykonującego zadanie sekretarza stanu.

Ustawodawca, zakładając brak możliwości samodzielnego wykonywania przez ministra licznych zadań, przewidział w art. 37 ustawy o Radzie Ministrów możliwość zastępstwa ministra przez sekretarza lub podsekretarza stanu. Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy o RM minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarzy stanu oraz szefa gabinetu politycznego ministra. Przedstawiona przez Sąd Najwyższy interpretacja art. 37 ust. 1 ustawy o RM znalazła również akceptację w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy postawić pytanie o nowość normatywną ujętą w proponowanym brzmieniu dodawanego do art. 37 ust. 6. Wydaje się bowiem, iż w dużym zakresie stanowi on powtórzenie treści ust. 5 i rodzi analogiczne do tego przepisu skutki. Realizacja postawionego w petycji postulatu wymaga ponadto odniesienia się do kwestii zgodności z konstytucją złożenia podpisu przez podsekretarza stanu pod rozporządzeniem wydawanym przez ministra. Odwołując się do art. 37 ust. 5 ustawy z 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, Trybunał Konstytucyjny również wskazał, że sekretarz stanu mógł zastępować ministra w zakresie przez niego ustalonym. W ocenie TK złożenie podpisu pod rozporządzeniem można było uznać za przejaw takiego zastąpienia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanowiska.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Opinia BAS jest bardzo dokładna i wskazuje, że obecne przepisy, obudowane szerokim orzecznictwem, nie budzą wątpliwości, że minister może upoważnić zastępcę do podpisywania rozporządzeń. Natomiast dodawanie proponowanego przez autora petycji przepisu mogłoby, wbrew jego intencjom, doprowadzić do ograniczenia tej swobody. W związku z tym wydaje się, że nie ma podstaw do tego, żeby uwzględnić żądanie zawarte w petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Panie pośle, sekretariat uwrażliwia mnie, że to poseł powinien przedstawić propozycję rekomendacji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wnoszę, podobnie jak przy poprzedniej petycji, o nieuwzględnianie żądania zawartego w tej petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jest rekomendacja pana posła referenta, żeby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w zakresie art. 37. Czy do tej rekomendacji ktoś z państwa ma uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Ostatni punkt także referuje pan poseł Marcin Duszek. Dotyczy on petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie uprawnień emerytalnych osób pracujących w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo. Przedmiotem petycji jest żądanie podjęcia inicjatywy w zakresie uchylenia... zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie warunków prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym oraz zwiększenia wysokości emerytury. W projekcie petycji nie wskazano konkretnych przepisów, które miałyby ulec zmianie. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Petycja spełnia wymogi formalne.

Autor petycji zaproponował zmianę przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w dwóch punktach. Emerytury wcześniejsze były elementem systemu emerytalnego obowiązującego przed 1999 r. W tym systemie przewidziano specjalne rodzaje emerytur dla osób pracujących w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Reforma systemu emerytalnego, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., zakładała stopniową likwidację możliwości przechodzenia na wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ustawodawca przewidział, że system emerytur pomostowych ma charakter przejściowy i wygasający. Osoby, które po 2008 r. utraciły możliwość skorzystania z wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są zobowiązane pracować dłużej, aż do osiągnięcia wieku emerytalnego. W orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego uznano, że obowiązujące przepisy konstytucji pozwalają ustawodawcy na dużą swobodę w określania rodzaju świadczeń z ubezpieczenia społecznego, warunków ich nabycia, ustalaniu ich wysokości oraz trybu przyznawania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie stanowiska.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Opinia BAS jest bardzo wyczerpująca. Dodam do niej tylko kilka elementów. Zacznę od postulatu nr 2 autora petycji, żeby skorygować metodologię wyliczania emerytury dla osób pracujących w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i zastosować wskaźnik 0,2%. Czegoś takiego nigdy nie było. Tego typu zmiana musiałaby dotyczyć także tych, którzy dawniej, jeszcze w starym systemie, przechodzili na emeryturę. Przecież metodologia wyliczania emerytury jest identyczna dla wszystkich osób. Byłoby to przedsięwzięcie nieuzasadnione merytorycznie, żeby nagle, dla pewnej grupy osób, stwarzać wstecznie rozwiązania uprzywilejowane.

Po drugie, co jest sprawą zasadniczą, definicja warunków szczególnych pracy lub pracy w szczególnym charakterze pochodzi z 1983 r. Gdy rozpoczęto w 1995 i 1996 r. prace nad reformą systemu emerytalnego zaniechano jakiegokolwiek myślenia o modyfikacji katalogu z 1983 r. Teraz, ponad 35 lat po wydaniu tego rozporządzenia, które było później w minimalnym stopniu nowelizowane, przyjmowanie go jako bazy do zdefiniowania tego, co to jest praca w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze, jest absolutnym nieporozumieniem.

Przykładowo, w transporcie i w komunikacji mamy obecnie systemy skomputeryzowane i od wielu lat nie ma tam żadnych szczególnych warunków pracy. Wydaje się, że nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia, żeby uznać petycję za zasadną.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Proszę pana posła Duszka o przedstawienie propozycji rekomendacji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

W związku z tym, że wprowadzenie zaproponowanych rozwiązań budzi poważne wątpliwości systemowe, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jest rekomendacja pana posła referenta, żeby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie uprawnień emerytalnych osób pracujących w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Sekretariat przedstawia listę petycji, które wpłynęły i które trzeba będzie objąć referowaniem. Prosimy o zgłaszanie się posłów, którzy podjęliby się zadania zreferowania tych petycji. Przypominam także, że już jutro mamy dwa posiedzenia Komisji, o godz. 9:00 i o godz. 10:00.

Dziękuję państwu. Życzę dobrego dnia. Zamykam posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.